

maht ühtegi süüd lednud waid ausaks
ja truiks tedda tunnud, sest päwast, kui
ta neist ärralargand, siit päwast sadik.
Sepärrast lodan ma wissiste et ta söd-
dimisses meile sureks kasuks saab olla,
sest ta isä ja keik ta mehhed on tugge-
wad ja julged söamehhed. Ugga Würs-
tide melest ei maksand se kōnne middagi,
nemmad said wägga kurjaks, ja ütlesid
Akisile: Kas se mees taggasi minna, et
ta saab jälle omma paika, kas ülle sa
tedda üllewatajaks olled pannud, et ta
ei sa meiega sötta alla tulla. Mōtle
isä järrele, kui ta sōas meie wastaseks
lāhhās, mis suurt kahjo ta meile wõiks
teha. Ons ta siit sadik omma issan-
da wiha al olnud; siis on praego par-
ras aeg ta kō, temmaga söbraks
jälle saa, sest misga wõiks ta en-
nast omma issanda melepärralisseks teh-
ha parremal wiisil, kui et ta meie ja
meie

meie meeste pead ta kätte sadab ja
tedda aitab, meid mahhalōma. Et ta
wahhu mees on, sedda teame kōl, agga
eks sa ei tea, et ta ennast nisugguseks
keige ennamiste meie wasto on näitnud?
Eks ta olle mitte se Lawet, kellest ta
omma rahwas riddastikko wastastikko
laussid ja ütlesid: Saul on omma tuh-
hat ja Lawet omma kōime tuhhat mah-
halōnud. Sepärrast sata tedda lerist
ärraminnema.

Kui müüd Akis ei wolnd ühtegi en-
nam parrata; siis kutsus ta Laweti ja
ütles ta wasto: Mi tōeste, kui Jehō-
wa ellab, sūna olled õiglase, ja se on
mo melest hea, et sa minnoga olled leri-
tulnud, sest ma ei olli sust ühtegi kurja
leidnud, sest päwast, kui sa mo jare tui-
lid tannapāwani. Sepärrast nāāsin
minna heamelega, et sa mo juce leri-
jāāksid; agga nende Würstide melest ei
olle